Srijeda, 03.10.2012.g.

MEĐUGORJE, KAO MJESTO UKAZANJA DJEVICE MARIJE,

SLUŽBENO NIJE PRIZNATO.

SLUŽBENA CRKVA, TU MISLIM PRIJE SVEGA NA SVEĆENSTVO,

NE ŽELI JAVNO POTICATI ODLASKE U MEĐUGORJE KAO NEKO

SVETIŠTE, DOK SE NE PROVEDE DO KRAJA POSTUPAK

ISPITIVANJA I POTVRĐIVANJA MEĐUGORJA KAO SVETIŠTA GDJE

SE UKAZALA DJEVICA MARIJA.

JEDAN OD NAJVAŽNIJIH RAZLOGA ZAŠTO TO CRKVA NIJE

UČINILA LEŽI I U TOME ŠTO SU SVA DRUGA SVETIŠTA, GDJE

SE UKAZALA DJEVICA MARIJA, npr. FATIMA ILI LURD, BILA

PRIZNATA POSLIJE PRESTANKA UKAZANJA.

A U MEĐUGORJU UKAZANJA JOŠ TRAJU.

NO, KAKO BILO DA BILO,

ONO ŠTO SVI PRIZNAJU, A I

ČESTO ČUJEMO GOVORITI I

PAPU I MNOGE SLUŽBENE

PREDSTAVNIKE CRKVE,

MEĐUGORJE JE MJESTO

MOLITVE.

I TO KAKVE MOLITVE!

Kad smo se vraćali u nedjelju s našeg hodočašća iz Međugorja, svjedočila

je jedna draga sestra u vjeri, ono po čemu je njoj ove godine Međugorje

bilo posebno, ZA ŠTO JE MISLILA DA JE PRESVETA DJEVICA

NJOJ DALA PORUKU.

Kazala je da je kroz ta sva dana čula dolje desetak puta dvije riječi, u

raznim situacijama, na razne načine, od raznih ljudi.

PREMALO MOLITVE.

I da je nekako osjetila da su to bili znakovi, da su to riječi, koje su

PREDRAGI GOSPODIN I PRESVETA DJEVICA upravo njoj upućivali.

PREMALO MOLITVE.

I odmah kada je ona to svjedočila u autobusu, ja sam pomislio da je to

upravo ono što sam ja često svima oko sebe govorio, i govorim, i toj

dragoj sestri sam ponekad znao reći, da je istina da se mi svi molimo i

da je to dobro, kod svojih kuća i drugdje, ALI DA JE NAJVEĆA

MOLITVA MISA, TU U CRKVI ŽIVI JE GOSPODIN VEĆ PRISUTAN

U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU, I TU ŽIVI

GOSPODIN DOLAZI, PO POLAGANJU SVEĆENIKOVIH RUKU, U

PRETVORBI KRUHA I VINA U KRV I TIJELO NAŠEG PREDRAGOG

GOSPODINA.

MA BAREM JEDNOM, SAMO JEDNOM

JOŠ U TJEDNU, TKO GOD IMA

PRILIKU, NEKA ODE NA SVETU MISU.

ONI KOJI NEMAJU TJEDNE MISE TAMO GDJE STANUJU, BAREM

JEDNOM U TJEDNU ODLAZE U MJESTA GDJE IMA ILI VEČERNJA

ILI JUTARNJA SVETA MISA.

PA SI ONDA MOGU ISPLANIRATI PUT TAKO DA ODU I NA

MISU.

NEPROCJENJIVA JE DUHOVNA SNAGA

TE NAJJAČE MOLITVE, MISE.

A da je Međugorje mjesto molitve doživjeli smo moja kćer i ja na jedan

poseban način. Tek poslije sam si razmišljao kako je duhovno bilo lijepo

to što smo činili i koji su nemjerljive milosti za nas i za druge od tih naših

molitvi.

JEDNOSTAVNO, I NJOJ I MENI TA DVA DANA U MEĐUGORJU

SU BILA KAO DA SMO U NEKOM DRUGOM SVIJETU.

SVIJETU DUHOVNOSTI, MILOSTI I RADOSTI.

Na put smo krenuli svatko sa svojim mislima i nakanama.

Pa smo obavili KRIŽNI PUT NA KRIŽEVAC.

I kad smo se spuštali s Križevca, nekako smo došli u razgovor oko toga

kako mi ljudi TOLIKO MALO ZAHVALJUJEMO GOSPODINU ZA SVE

ŠTO ČINI U NAŠIM ŽIVOTIMA.

A IMAMO MU TOLIKO TOGA ZA

ZAHVALITI!

I ONDA MENI DOĐE IDEJA, NAS DVOJE SMO SAMI, JER SE

SVATKO SPUŠTAO ZA SEBE, KOJOM BRZINOM JE MOGAO, DA BI

MOGLI, ONA I JA, DOK SE SADA SPUŠTAMO U PODNOŽJE

BRDA, ZAHVALJIVATI GOSPODINU ZA SVE ONO ŠTO NAM ČINI

U NAŠEM ŽIVOTU.

REKAO SAM JOJ DA BI TO MOGLI TAKO DA NAJPRIJE JEDAN

IZREKNE JEDNU ZAHVALU, ZAJEDNO IZGOVORIMO "GOSPODINE,

HVALA TI", PA ONDA DRUGI IZREKNE ZAHVALU, PA ONDA

OPET ZAJEDNO IZGOVORIMO "GOSPODINE, HVALA TI".

ONA SE RADOSNO SLOŽILA.

I TAKO SMO KRENULI. PRVO SAM JA

IZGOVORIO "GOSPODINE HVALA TI ZA

MOJU ŽENU ANICU", PA SMO

ZAJEDNO IZGOVORILI "GOSPODINE,

HVALA TI", PA JE ONDA ONA

IZGOVORILA ZAHVALU "GOSPODINE,

HVALA TI ZA MOJU MAMU", PA

ZAJEDNO "GOSPODINE, HVALA TI".

I TAKO SE REDALA JEDNA ZAHVALA ZA

DRUGOM.

MI SMO POSKAKIVALI PO KRIŽEVCU, GLEDALI DA NE PADNEMO,

IZBJEGAVALI TRNJE I DRUGE PREPREKE I SLAVILI GOSPODINA.

"GOSPODINE, HVALA TI".

I ta naša zajednička molitva se nastavila i na Podbrdu.

Nakon prekrasnih trenutaka koje sam proveo u molitvi na mjestu gdje

SE UKAZALA PRESVETA NAŠA MAJČICA, krenuli smo kćer i ja polako

dolje prema podnožju.

A IMALI SMO SE I ONA I JA TOLIKO TOGA MOLITI ZA RAZNE

LJUDE I NA RAZNE NAKANE.

A NORMALNO DA SU NAM NAŠI NAJMILIJI, KOJI SU OSTALI

DOMA, SUPRUGA I SIN, BILI NAJVIŠE U MISLIMA.

I tako smo malo razgovarali o njima. I ONDA MENI SINE IDEJA,

MOJ ANĐEO ČUVAR, DA BI SE NAS DVOJE SADA MOGLI

MOLITI ZA NJIH, OVDJE NA PODBRDU, SPUŠTAJUĆI SE.

I SMISLIO SAM JEDNU MOLITVU, MA SIGURNO JE TO BILA

IDEJA MOJEG ANĐELA ČUVARA, KOJU BI KĆER I JA MOLILI NA

GLAS ZA SUPRUGU I SINA.

MOLITVE PRESVETOM SRCU ISUSOVOM I PRESVETOM SRCU

MARIJINOM.

JA BIH PRVO IZGOVORIO "ZDRAVO

MARIJO…" A KĆER "SVETA MARIJO…".

ONDA BI JA IZMOLIO "SLATKO SRCE

MOG ISUSA" A KĆER "DAJ DA TE

LJUBIM SVE TO VIŠE".

ONDA OPET JA "SLATKO SRCE

MARIJINO", A KĆER "BUDI NAŠE

SPASENJE".

PA SVE IZ POČETKA.

KĆER SE SLOŽILA, USPUT SE NAUČILA I TE DVIJE KRATKE I

PREKRASNE MOLITVE NAJDRAŽIM SRCIMA, PRESVETOM SRCU

ISUSOVOM I MARIJINOM.

TOLIKO SMO BILI RADOSNI I PUNI DUHA DA NI NE ZNAM

KAKO SMO DOŠLI DO PODNOŽJA.

U DUHOVNU SNAGU TIH MOLITVI UVJERIO SAM SE ODMAH

KASNIJE KADA SAM SE ČUO SA SUPRUGOM PUTEM MOBITELA.

NJEZIN BLAGI I MIRNI GLAS MI JE ODMAH POKAZAO DA SU

IZREČENE MOLITVE I NJIHOVA DUHOVNA SNAGA VEĆ KOD NJE.

MEĐUGORJE, MJESTO MOLITVE.

BOŽE, HVALA TI.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.